

Καὶ τὸ μὲν θέατρον, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παραστάσεως ἦν πλή-
ρες θεατῶν· ἀλλ' ἡ ἐμὴ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐν-
τύπωσις καὶ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε μετριωτάτη, ὃ βεβαίως πρέπει
ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὴν τοῦ ἔργου, ἴσως καὶ εἰς τὴν τῆς παρασκευῆς
αὐτοῦ ἀτέλειαν, προσέτι ὅμως καὶ εἰς τὸ ὅτι δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν
τάξιν τῶν τὸ ἡμέτερον κοινὸν σήμερον καλούντων ἐλαφρῶν κω-
μωδυλλίων, καὶ ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν θεατῶν δὲν εἶχον εἰδοποιηθῇ,
οὐδ' ὑπώπτευνον ὅτι εἶχον κληθῇ ἵνα ἴδωσιν ἀπομίμημά τι τοῦ
τρόπου τῆς συντάξεως τῶν ἀρχαίων δραμάτων· καὶ ἤκουσα κυρίας
τινάς, ὀπίσω μου καθημένας, νὰ ἐρωτῶσιν ἀλλήλας, ὅτε ἔψαλλεν
ὁ χορός, πρὸς τί ἦσαν καὶ τί ἠθελον τὰ ἄσματα ταῦτα. Οὐχ' ἥττιον
ἐγὼ, ἅμα περατωθείσης τῆς παραστάσεως, ἔσπευσα, ἀναμιγείς εἰς
τὸ πλῆθος, νὰ ἐξέλθω ἐκ τῶν πρώτων, καὶ ἔξωθεν ἤκουον τὰς
συνήθεις κραυγὰς, τὰς καλούσας με εἰς τὴν σκηνήν, εἰς ἣν καλῶς
ποιῶν δὲν ἐνεφανίσθην. Ἐπανελήφθη δ' ἡ παράστασις καὶ μετὰ
δύο ἡμέρας· ἀγνοῶ δ' ἂν ὑπῆρχε καὶ τότε συρροή, καὶ πόση, διότι
ἐγὼ δὲν παρευρέθην. Ἐκτοτε δὲ πλέον ἡ κωμωδία δὲν ἐδιδάχθη,
καὶ ἀμέσως ἐλησμονήθη.

De la Ware.

Εἰς πρόγευμα παρὰ τῷ κ. Σλήμανν ἀπήντησα πλούσιόν τινα
Ἀγγλον εὐπατρίδην, τὸν Λόρδον De la Ware, καὶ ὑπ' αὐτοῦ
προσκληθεὶς μετέβην τὴν ἐπαύριον περὶ δεύλην εἰς Πειραιᾶ εἰς
τὸ ιδιόκτητον αὐτοῦ ἀτμόπλοιον. Μόλις δ' ἀφίχθην, καὶ ἡ κυρία
De la Ware μοι ἔφερε τὸ λεύκωμά της, ζητήσασά μοι νὰ γράψω
τινὰς λέξεις καὶ τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτό. Ἐν τῇ στενοχωρίᾳ μου
δ' ἔγραψα Ἑλληνιστὶ ἐν δίστιχον, ἀφορῶν αὐτὴν καὶ τὴν θυγα-
τέρα της, καὶ τῇ τὸ ἔδωκα, λέγων αὐτῇ ὅτι δὲν εἶναι ἄξιον νὰ
τῇ ἐξηγηθῇ. Οὔτε δὲ καιρὸς ὑπῆρξε πρὸς τοῦτο, διότι ἠγγέλθη
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ κατάστρωμα πᾶσα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια. Ὀλί-
γον δὲ μετὰ τὴν ὑποδοχὴν, ἔδειξεν ἡ κυρία τὸ λεύκωμα καὶ τὸν
ἐν αὐτῷ Ἑλληνικὸν στίχον εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις εὐηρεστήθη

νὰ τῇ τὸν ἐξηγήσῃ. Εἶδον δὲ τότε καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ κυρία De la Ware εἶχεν, οὐχὶ μίαν θυγατέρα, ἀλλὰ τρεῖς, ἕξ ὧν ἡ μικροτέρα, μόλις δωδεκαέτις, ἐπεδίδετο ἤδη καὶ εἰς τὴν ποίησιν, τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε ἐν τῶν ποιηματίων της εἶχεν ἤδη ἐκδοθῆ· εἰς Ἀγγλικὴν ἑφημερίδα. Διὰ τοῦτο, μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐπισκεφθεὶς πάλιν τὴν ἀξιόλογον ταύτην οἰκογένειαν ἐν Ἀθήναις, ὅπου εἶχε κατοικήσῃ προσωρινῶς, ἐζήτησα πάλιν τὸ λεύκωμά της, καὶ ἔγραψα ἐν αὐτῷ, οὐ μόνον ἑμμετρον Ἀγγλικὴν μετάφρασιν τοῦ πρώτου ἐκείνου Ἑλληνικοῦ στίχου, ἀλλὰ καὶ ἄλλους τινὰς Ἀγγλικούς στίχους, ἀφορῶντας καὶ τὰς ἄλλας θυγατέρας, ὧν ἠγνόουν τὴν ὑπαρξιν κατ' ἀρχάς. Καὶ ἦν μὲν παράτολμον ὑπ' ἐμοῦ ν' ἀπευθύνω εἰς Ἀγγλους στίχους μου Ἀγγλικούς, ὅτε δὲν ἐτόλμων ἀγγλιστὶ νὰ τοὺς προσομιλήσω· ἀλλὰ τοῦτο προήρχετο ἐκ τοῦ ὅτι, τῶν τέκνων μου παιδιόθεν πάντοτε ἀγγλιστὶ διαλεγομένων μετὰ τῆς μητρὸς των, ἐγὼ οὐδέποτε, οὐδὲ λέξιν ἐπρόφερον ἀγγλικήν, ἀλλὰ τοῖς ὠμίουν ἑλληνιστὶ πάντοτε, ἵνα μὴ μείνωσι καθυστεροῦντα εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς πατρίδος των.

Ἰσθμία.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον ἡ σύζυγος τοῦ Οὐγγρου στρατηγοῦ Thürr, θυγάτηρ τοῦ ποτὲ παρ' ἡμῖν Ἀγγλου Πρέσβεως κ. Wise, ἑγγονος δὲ τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος, εὐηρεστήθη νὰ μὲ προσκαλέσῃ, μετὰ τῆς φίλης αὐτῇ οἰκογενείας τοῦ Π. Παπαῶ-δηγοπούλου, εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὡραίαν ἑπαυλιν, ἣν εἶχεν ἐν Ἰσθμίᾳ, διότι ὁ στρατηγὸς ἦν τότε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Ἐδέχθην δὲ τὴν πρόσκλησιν προθυμώτατα, ἐν ἄλλοις καὶ καθ' ὅσον ἐγὼ ἤμην πρὸ ἐτῶν πολλῶν ὁ πρῶτος εἰς τὸν κ. Λεσσέψ προτείνας τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ. Ἡ οἰκία, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἰδρυμένη, ἐστὶν εὐρύχωρος καὶ πολυτελής, ὁ περικείμενος εὐρύχωρος κῆπος ὅλος παράδεισος, περιέχων καὶ ἀφθονὰ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐν οἷς καὶ στρουθοκαμήλους, καὶ εἰς τὰς ἡδονὰς